

VERBORGEN KRACHTEN VAN DE AARDE

Als u dit hoort, denkt u misschien in de eerste plaats aan natuur krachten of aan allerlei occulte geheimen. In werkelijkheid is de gehele aarde één levend wezen. Het is moeilijk voor een mens zich dat te realiseren. Het wezen Aarde is bezield, heeft bepaalde levensprocessen, kent zelfs een soort ademhaling, kent leeftijdsverschijnselen en heeft soms ook - wonderlijk voor ons kleineren om dat te zien - communicatiemogelijkheden zowel met planeten binnen het zonnestelsel inclusief de zon zelf als ook met andere hemellichamen, die soms vanuit ons standpunt oneindige afstanden verwijderd zijn. Als wij spreken over een verborgen kracht, dan is die kracht niet in de eerste plaats, zoals men misschien denkt, verborgen omdat ze zo mystiek is, maar wel omdat de tijdsprocessen voor ons zo snel verlopen en voor de aarde zo traag. Wanneer de aarde spreekt, dan kan één zinsnede, haar honderden jaren kosten. Wij zijn eenvoudig niet in staat om deze te ontcijferen, omdat het ons vele generaties zou kosten om één enkele zin te ontcijferen.

Als de aarde in zich veranderingen ondergaat die voor haar normale processen zijn, dan zijn dit voor mensen vaak rampen. ik denk hierbij o.m. aan de verplaatsing van de polen. Soms ondergaat de magnetische pool een kleine wijziging, want die is altijd in beweging. Men zou dan kunnen denken aan een soort ademhaling. Maar het kan ook wel eens voorkomen dat de aarde kantelt op haar as: d.w.z. dat de afstand op de baan geheel anders wordt. De mens denkt dan aan een kosmische ramp en de aarde is niet veel meer dan een slaper, die zich wat lui omkeert om in een andere houding verder te gaan. Als ik u dit alles eerst voorleg, hoop ik dat u daaruit zoudt willen begrijpen dat de aarde anders is dan de bewoners haar beleven.

Wat is de bezielende kracht van de aarde?

Vanuit ons geestelijk standpunt - dat is de enige benadering die ik u tot mijn spijt kan presenteren - is het een groot wezen dat enorm veel omvat. Het heeft een blauwe uitstraling en schijnt zelf creatief te zijn. In de sfeer of aura van dit wezen komen een aantal knooppunten voor. Deze blijken dan weer in het bijzonder contacten mogelijk te maken voor andere iets minder grote entiteiten, die hieruit gegevens schijnen op te nemen en naar ik aanneem ook gegevens daaraan zullen afgeven.

Wat doen deze entiteiten?

Voor zover wij kunnen nagaan reguleren zij een groot gedeelte van de kleinere levensprocessen die er op aarde plaatsvinden. Als je je afvraagt hoe de aarde reageert op het leven dat op de planeet bestaat, dan schijnt het mij toe dat dit wordt ervaren als deel van eigen wezen. In menselijke termen uitgedrukt, al datgene wat zich binnen de dampkring van de aarde bevindt, wordt door haar beschouwd als deel van eigen belichaming. Nu zijn er natuurlijk ook denkende wezens op de aarde. Het denken van die wezens, snel als het is, zal niet direct het bewustzijn van deze grote entiteit aanspreken. Aan de andere kant is het duidelijk dat, als zeer vele wezens een gelijke stemming en een gelijke instelling hebben, dit als een soort prikkeling wordt gevoeld. Ik wil niet zo ver gaan als sommige van mijn collegae, die het leven op aarde hebben vergeleken met een zenuwstelsel, maar ik ben er wel van overtuigd dat deze aarde reageert op datgene wat er in al het levende plaatsvindt. Wat de consequenties hiervan zijn kun je alleen met enkele voorbeelden duidelijk maken. Voorbeelden zijn altijd beperkt, omdat ze nimmer een geheel omschrijven en feitelijk ook deels onjuist zijn door hun onvolledigheid. Toch heb ik voor deze benadering gekozen. Ik stel u allereerst voor:

De gevoelswereld van de mens als een invloed op de aarde en de reactie van de aarde op dergelijke gevoelsinvloeden bij de mens. De mensen moeten harmonisch zijn. Is er een disharmonie, dan zal de aarde deze ervaren als een prikkeling, ongeveer zoals u een prikkelende keel heeft en moet hoesten. De aarde reageert echter anders. Ze kan niet hoesten, maar zij kan b.v. wel spanningen in zich opbouwen. Vergeet niet dat haar tijdsverloop anders is. Er kunnen zich dus spanningen opbouwen die misschien na 10, 20 of 30 jaar een aardverschuiving, een aardbeving of een bijzonder sterke eruptie ten gevolge kan hebben. Hier is kennelijk de wijze waarop de mens zichzelf beschouwt iets waarmee de aarde harmonie

moet vinden. Als wij beseffen dat vele grotere en kleinere groepen mensen soms zeer felle en emotioneel geladen uitstralingen hebben, dan zal het ook duidelijk zijn dat de aarde juist daarop zal reageren. Zeeland b.v. was een zeer besloten, zeer eigengereide en eigengerechtig de gemeenschap geworden waarin zeer velen het gevoel hadden afzonderlijk te staan, bijzondere verdiensten te hebben en miskend te worden. Daarnaast pretendeerden zeer velen bovendien tussen zich en hun godsvoorstelling een zeer bijzondere relatie te hebben die hen eveneens afzonderde van de rest van uw land en ook van België. Toen kwam er een stormvloed. Die stormvloed kwam nadat gedurende ongeveer 10 á 12 jaar een intensifiëring had plaatsgevonden van al de genoemde tendensen in het denken van die mensen. Is dit toeval? We kunnen zeggen: Het is toeval, want stormtij valt samen met bijzonder hoogwater en bovendien zijn de dijken zwak. Aan de andere kant moet u heel goed begrijpen dat dergelijke stormvloed meer hebben plaatsgevonden en bijna altijd onder vergelijkbare omstandigheden. U herinnert zich uit de geschiedenis waarschijnlijk de Elizabethsvloed. Ook toen werd een zeer groot gedeelte door rijke boeren bewoond land verzwolgen. Maar wat de meeste zich niet realiseren is, dat hier sprake was van een besloten gemeenschap, die een zeer sterk meerderwaardigheidsgevoel had t.a.v. de omgeving en die bovendien begon een afwijkende godsdienstige praxis te hanteren waardoor zeer sterke emoties en gevoelens van verhevenheid werden losgemaakt. Ook in dat geval vielen hoogwater en stormtij samen en waren er zwakke dijken. Ook daar was er sprake van een onvoldoende bedijking. Ik zou meer van dergelijke voorbeelden kunnen geven, maar alle komen ze wel hierop neer, dat vergelijkbare gemeenschappen vergelijkbare rampen hebben ondergaan binnen een bepaald gebied op aarde. Het lijkt mij niet zo fantastisch te zeggen dat hier een zekere samenhang zou kunnen bestaan.

In andere gevallen zien wij dat mensen in een enorm leed en in enorme haat leven. Ik denk o.m. aan Vietnam. Wat de meeste van u zich niet hebben gerealiseerd is, dat hier gevoelens van gelatenheid en wanhoop een veel grotere rol hebben gespeeld. Zij hebben zich waarschijnlijk ook niet gerealiseerd dat oogsten - ondanks dit alles - bijzonder rijk zijn geweest gedurende de laatste 40 jaren. Men kon minder bebouwen, maar de oogst was zeer goed. Het is alsof de aarde op deze wanhoop met een extra vruchtbaarheid reageert. Je kunt natuurlijk niet zeggen, dat op elke kleine plaatselijke groep ingewerkt zal worden. Het is ons bekend - en mogelijk ook u - dat bepaalde verschijnselen van klimatologische aard, maar evengoed in de vorm van aardbevingen, eruptieve werkingen, zeebevingen, stormvloed e.d. soms optreden, niet in het gebied zelf waar de spanning heerst, maar daar dichtbij. Het is alsof de aarde niet precies weet waar ze zich wil krabben, maar in ieder geval probeert een verandering te brengen in deze voor haar lastige mentaliteit. Dit is een van de zaken, die we volgens mij wel degelijk mogen rekenen tot de verborgen krachten van de aarde.

Er zijn ook nog andere en voor de mens misschien interessantere punten. We weten b.v. dat de aarde een deelbezieling kent, die wij als natuurgeesten of elementalen plegen aan te spreken. Als ik te maken heb met een elementaal, dan zegt men: Dit is een wezen zonder ziel. Dat is niet helemaal juist. Wij hebben te doen met een wezen dat zijn bezielende kracht ontleent aan de aarde en dus niet zonder meer een zelfstandig bestaan leidt zoals dit voor een groot aantal hogere levensvormen wel het geval is. Er is namelijk geen sprake van een zuivere binding met de materie. Daardoor is de conflictsituatie geest - stof niet in dier voege aanwezig dat daardoor een zelfstandig geestelijk bewustzijn wordt opgebouwd. De legende vertelt ons dat de elementaal wel degelijk mens kan worden, een ziel kan vinden. Maar dan moet de elementaal afwijken van de normale gang van zaken. Als we het sprookje van Andersen: De kleine Zeemeermin bezien, dan zien we hoe in dit sprookje de nereïde haar vrijheid in het element der wateren verloochent. Zij doet afstand van haar voorrechten en neemt tijdelijk een bevoertuiging aan waardoor zij als mens tussen mensen kan leven. Dit is misschien wat verdoord, naar toch wordt hier kennelijk een verandering van situatie geschapen en het conflict is er. De zeemeermin kan wenen. Ze kan lijden. Ze kan bloeden. In het sprookje wordt dit gesteld als het kenmerk van het mens-zijn. Ik zou zeggen: het is meer het kenmerk van een zelfstandig conflict. Er is dierenleven op aarde dat zeer bewust en voordat iemand de tekenen ervan opmerkt reageert op komende gebeurtenissen in de natuur. Maar als we deze dieren in hun gedrag observeren, dan blijkt dat ze wel een denkvermogen hebben en dat ook wel reageren, maar dat dit beperkt blijft tot het moment zelf. Een dier lijdt niet op de manier waarop een mens lijdt, omdat het de angst niet kent voordat de situatie ontstaat én de angst niet zonder meer blijft herbeleven, als de situatie ten einde is. Hier ligt dus een groot bewustzijnsverschil. Dit zou aansprakelijk kunnen zijn voor het grote verschil tussen een

elementaal en de een of andere geest die binnen de atmosfeer en binnen de geestelijke sfeer van de aarde werkzaam is. De elementaal reageert op het ogenblik. Hij kan gewoonten aanleren. Men zou wat oneerbiedig kunnen zeggen: een elementaal kan gedresseerd worden. Maar hij kent niet de motivering, het geheugen en de innerlijke fantasiewereld die voor het menselijk bestaan vaak, zo beslissend zijn. De elementalen kunnen zich verbinden met allerlei materiaal. Niet alleen met de lucht, de golven van een oceaan, de stuwende werking misschien van een artesische put, maar ze kunnen zich ook verbinden met rotsen, met bonen, kortom, met alles wat op aarde bestaat.

Als wij horen over stenenregens - een verhaal dat heel vaak wordt verteld - dan probeert men overal een verklaring ervoor te vinden. Soms vallen de stenen immers niet buiten op een hut, maar daar binnen. Dat is dan onmogelijk. Daar moeten geesten bij een rol spelen. Tenzij wij ons realiseren dat de natuurgeest één kan zijn met de rots, dat hij astraal werkzaam is, dus niet op zuiver stoffelijk terrein, maar een beheersing heeft over de materie, die zijn voertuig is. Deze geest, kan op een storing reageren door delen van de stof die hij beheerst en regeert te materialiseren op die punten waar hij dat wenst. Is dit een geheime kracht van de aarde? Ach, wie zal het zeggen. Het is iets verborgens, iets onwaarschijnlijk, iets wat voor de een valt binnen de magie en binnen het fabelrijk voor de ander. Maar de gebeurtenissen hebben plaatsgehad.

Bergen worden vaak beschouwd als bezielde met een eigen leven. Zo werd van de Mount Everest verteld dat een ieder, die hier naar boven wilde gaan, werd gekweld door steenval, door wolken die plotseling kwamen opzetten op zijn pad en hen in gevaar brachten te verdwalen en in de afgrond te storten. De Mount Everest is beklommen. Maar de expeditie die met de technische middelen en veel uithoudingsvermogen de tocht hebben gewaagd, hebben met deze bezwaren wel degelijk moeten afrekenen. Hoe komt het dat een steenlawine steeds valt nabij en zelfs op het pad van de klimmers, terwijl er anders in jaren juist aan die wand geen sprake is van steenstorting? Waarom komt er nevel opzetten op ongebruikelijke ogenblikken waarop dat zelden of nooit is waargenomen? Je kunt natuurlijk weer zeggen: toeval, klimatologische omstandigheden en temperatuursverschillen. Maar als het altijd in een samenhang gebeurt (in het Karakorum-gebergte is dat zelfs op verscheidene plaatsen het geval, ook bij de beklimming van de K1 (Mt. Everest) heeft men met deze verschijnselen te maken gehad), dan is men toch wel geneigd te zeggen. Het is alsof de aarde hier reageert op iets in de mens. Het is alsof zij iets wil afwijzen, althans een beproeving wil opleggen, voordat zij het schijnmeesterschap van de mens op een bepaald terrein wil aanvaarden. Volgens mij kan de aarde middels elementalen reageren. Ik wil zelfs verder gaan. Ik heb het gevoel dat gedachtestralingen die voor de aarde storend zouden zijn een soort lokaas vormen voor elementalen en hen er vaak toe brengen op te treden als hinderpalen of als kwelgeesten voor de mens die deze gedachten uitstraalt. Laten we nog een enkel voorbeeld nemen:

Wij kennen allen het verschijnsel van de z.g. aardstralen. Bestaan ze of bestaan ze niet? Een van mijn vrienden heeft opgemerkt: "Of ze bestaan of niet, er zijn toch vele mensen die daaraan een tijdlang een goed bestaan hebben gevonden." Ik zou zeggen: Aardstralen zoals ze vaak worden voorgesteld bestaan misschien niet, maar in de aardkern zelf waaronder een enorme verdichting een mengsel van mangaan (nikkel-ijzer is het eigenlijk) actief en bijna explosief is, daar ontstaat een straling die van groot belang is o.m. voor de interne warmte van de aarde. Want als u alleen van de zonnewarmte afhankelijk zou zijn, dan zou uw klimaat er heel wat somberder uitzien. Nu zijn er overal plaatsen in de aardschors die meer of minder van die straling doorlaten. Wanneer die straling door een ongelukkig toeval wat intenser aarde oppervlakte komt, krijgen we te maken met iets wat op groeiprocesen invloed heeft.

Een groeiproces kan in elk wezen met cellulaire structuur plaats hebben, vanaf het laagste dier tot de plant en de mens. Die stralingen hebben daarop dus invloed. Maar wat blijkt nu, als men die geestelijk probeert na te gaan? De kernactiviteit van de aarde wordt periodiek hoger. Deze periodieke verhoging gaat gepaard met een aantal signalen die de aarde afgeeft en die voor - zover wij dat hebben kunnen nagaan - in meer stoffelijke vorm de communicatie tot stand brengen tussen planeet en planeten, planeet en ster. Dan zijn aardstralen dus een fluctuerend verschijnsel. Hoe komt het dan dat ze op de ene plaats wel en op de andere plaats niet voorkomen? Zeer waarschijnlijk omdat de fouten in de aarde altijd wel een bepaalde richting hebben. Dan is het ook heel opvallend dat een aardstraal voor een mens niet

schadelijk is, indien hij er geheel in is. Maar als hij er ten dele ín en ten dele út is, schijnt er een soort biologisch potentiaalverschil te ontstaan waardoor o.m. de bloedsomloop en het zenuwstelsel een beetje in de war raken. Daardoor voelt die mens zich dan minder prettig. In de oudheid heeft men al gezegd: Men moet zich altijd oost-west oriënteren. Onbewust heeft men kennelijk rekening gehouden met deze straling. Het merendeel van de fouten heeft namelijk een oost-west richting. De aarde is geen zuivere bol. Ze is afgeplat aan de polen zoiets als een wat meer in de breedte uitgezakte edammerkaas. Dat betekent dat de spanning dus vooral in de draairichting ligt. Als je je oriënteert op die draairichting, heb je minder kans dat je deels in, deels buiten een dergelijke stralingsbron komt te liggen.

Met dit alles heb ik geprobeerd aan te tonen dat er allerlei werkingen zijn in de aarde en dat een groot gedeelte van die werkingen dan als wat ongeloofwaardig kan worden vertaald. De elementaal b.v. is voor velen onaanvaardbaar en ook de aardstraal zal vooral wetenschappelijk zeer veel kritiek ondervinden. De praktijk wijst echter uit dat er iets is. Laten we nu eens proberen na te gaan hoe we dan de aarde moeten zien in meer kosmisch verband, misschien dat we dan haar geaardheid beter kunnen begrijpen. Kosmisch gezien is de sterkste band aarde-zon. Dat is heel begrijpelijk. De aarde is in energie/massaverhouding gebonden aan de zon. Haar baan wordt mede bepaald door de zonnemassa plus de zonneactiviteit. De levens- en ontwikkelingsprocessen op de aarde en de toestand van de atmosfeer worden grotendeels ook weer bepaald door de stand van de zon en de wijze waarop die op de atmosfeer inwerkt. Er is dus een directe relatie.

Is dit een afhankelijkheidsrelatie? Stoffelijk gezien ongetwijfeld. Geestelijk gezien schijnt dit in mindere mate het geval te zijn. Je zou kunnen zeggen, dat de aarde als geestelijke entiteit in dienst treedt van de kracht, die zich belichaamt in de zon. Maar omdat zij niet alleen beperkt is tot de drie dimensies waarin de mens pleegt te denken, heeft ze uitwijkmogelijkheden. Zij behoeft zich dus niet geheel aan de zon te onderwerpen. Haar contacten met andere planeten zijn voor een mens begrijpelijk: dat is a.h.w. dezelfde stand. Maar een planeet als de aarde heeft kennelijk ook contacten met andere sterren. Een wisselwerking, dus met een wezen dat vanuit ons standpunt gezien toch wel groter en machtiger is en ook een veel machtiger belichaming heeft gekozen. Hoe kan dit? Geestelijk gezien geldt niet alleen de energie waarover je kunt beschikken, maar wel degelijke een ervaring, de kennis die je bezit en de variëteit van voorbeelden waarin je de kennis kunt uitbeelden. Een wereld waarop leven is, heeft - voor wij dit kunnen nagaan - een veel grotere gedachten- en ervaringsscala en schijnt dus ook emotioneel bijzonder nadrukkelijk begrippen te kunnen weergeven. Dit schijnt voor sommige sterren reden genoeg te zijn om de entiteit Aarde als gelijkwaardig te aanvaarden. Dit betekent echter wel, dat de aarde soms uit de kosmos allerlei geestelijke impulsen ontvangt, die zij - zoals een mens die iets hoort of leest- omzet in een deels lichamelijke reactie. De geheime krachten, die uit de kosmos naar de aarde vloeien zijn niet zo geheimzinnig als het lijkt, indien we de grondthese van een bezielde zijn van alle planeten en sterren kunnen aanvaarden. Want dan is het logisch dat een planeet lichamenlijk reageert op een voor haar emotioneel geladen impuls, die uit de ruimte tot haar komt.

Nu stel ik, dat vele reacties van de aarde, inclusief zelfs ijstijden e.d., mede bepaald schijnen te worden door deze bewuste contacten met de kosmos. Maar de aarde als lichamenlijk geheel draait mee in het Melkwegstelsel. Deze enigszins discussievormig aandoende sterrenhoop heeft een kern waarin zeer grote en zeer actieve zonnen zijn met een veel grotere kernzwaartekracht dan voor uw eigen zon maar denkbaar is. Die zonnen of sterren beïnvloeden elkaar voortdurend en - dat is eigen aan een dergelijke structuur - leven ook veel sneller. Dat wil zeggen: ze gaan sneller teniet, ze lossen zich op in energie, maar zij reageren ook veel sneller. De impulsen daarvan komen zowel stoffelijk als geestelijk door de ruimte ook naar deze uithoek van het Melkwegstelsel waarin de aarde zich beweegt rond haar zon. Het zijn deze impulsen, die mede het gedrag en de reactie van de aarde bepalen. Zo zullen er tijden zijn waarin de aarde bijzonder sterk geladen is met iets wat we occulte kracht of een bepaalde vorm, van levenskracht zouden kunnen noemen. Dit zijn stimuli die uit de ruimte komen. Voor de mens zijn ze niet goed meetbaar. Het zijn maar kleine sporen van kracht, kleine afwijkingen in stralingshardheid en stralingsfrequentie. Maar voor de aarde als geheel is het iets waarop zij reageert, waaruit zij energie put en als zodanig betekent het ook een verandering van geladenheid van de levensenergieën die rond de aarde pulseren en waaruit de stoffelijke vormen ten slotte hun bestaan putten. Dan stel ik, dat er ogenblikken zullen zijn waarin de aarde, reagerend op deze krachten (wat een zuiver stoffelijke, bijna instinctieve

reactie is) plotseling de wereld openstelt voor meer occulte waarden, de dingen die duister of verborgen heten te zijn omdat slechts weinigen de energie of de gevoeligheid kunnen opbrengen die nodig zijn om met deze verschijnselen te werken. Maar als die lading toeneemt, zal het aantal mensen toenemen dat reageert op de aarde en dus ook op die verschijnselen. Er zijn hierdoor zelfs perioden waarin men definitief kan stellen: hier is het magische, daar is het mystieke en ginds is het paranormaal begaafde een hoofdtoon in de vorming van een beschaving.

Er zijn ook tijden dat de aarde voornamelijk terugvalt tot een meer stoffelijk denken. Ook hier zien we dan weer verschillende fasen. We zien fasen waarin de gehele aarde rustig is, we hebben dan de dorpsmentaliteit. We hebben tijden waarin de aarde onrustig is, ze geeft wat meer energie, maar op stoffelijk niveau: de tijd van de krijgslieden. We kennen ook de tijd, dat er alleen maar zuiver stoffelijke impulsen zijn. Er is activiteit, maar deze is niet uit te drukken in een verstoring van een bestaand evenwicht, doch alleen in een neiging het eigen bestaand aandeel van een evenwicht uit te breiden. Dan worden we geconfronteerd met de tijd van de kooplieden. Eens waren er imperia op deze wereld gesticht door krijgslieden. Nu zijn de werkelijke imperia van deze wereld de rijken van kooplieden. Maar er is ook een tijd geweest dat priesters de heersers waren van de keizerrijken en met hun magische krachten tot stand brachten wat nu ondenkbaar is.

Ik stel, dat deze kringloop voor de aarde grotendeels wordt bepaald door invloeden die vanuit het Melkwegstelsel de aarde (in feite het zonnestelsel) beroeren. De aarde moet daarop reageren. Haar reactie daarbij is in de richting van evenwicht. Ook voor een planeet is evenwichtig functioneren identiek riet gezondheid. Elke planeet wil even graag gezond zijn als een mens. En als er ergens een oorlog uitbreekt, dan kan dat voor u een verkoudheid of misschien een longontsteking zijn, voor de aarde is dat dan een plaatselijke intense oorlog of zelfs een wereldoorlog. Dan moet de aarde alles doen om dat te overwinnen. Dat wil zeggen dan moeten er aanvullende energieën worden opgebracht. Deze worden kenbaar in de psychologie van de mens. Het is b.v. opvallend dat zowel de vruchtbaarheid als het nageslacht toenemen in situaties waarin veel leven wordt vernietigd. Het is alsof het zich in balans wil houden. Misschien beschouwt u ook dit niet als een verborgen kracht of invloed van de aarde. Maar alweer, de feiten zijn er, en ik geloof niet dat je kunt volstaan met de psychologische verklaringen die voor deze verschijnselen in deze tijd gewoonlijk opgang maken.

Ik wil ten laatste wijzen op het feit, dat de aarde zelf in haar atmosfeer a.h.w. een bijzondere omgeving heeft geschapen waarin geestelijk werk van een bepaalde aard gemakkelijk gedijt. Dit kan niet worden ontleed in goed of kwaad, want voor de aarde bestaat dit niet. Maar het betekent wel, dat de entiteiten met bepaalde capaciteiten door de aarde als het ware worden gevoed zolang zij zich in haar aura (geestelijk en stoffelijk stralingsveld) bevinden. Dit is volgens mij de verklaring voor het optreden van zoveel groeps- en rassengeesten. Het scheppen, d.w.z. het voortdurend bijdragen tot een perfecter en evenwichtiger vorm van welk leven dan ook op aarde, is immers voor de aarde een gevoel van gezondheid. Daardoor geeft zij aan die entiteiten veel kracht. Daarentegen zal een chaotische entiteit die wil breken voor de aarde een ziekte-element, een storend element zijn. Dat betekent, dat er een strijd moet komen. Zoals bij een infectie het lichaam witte bloedlichaampjes stuurt naar de plaats van het letsel, opdat zij met hun bacteriofage werkingen de infectie ongedaan kunnen maken en de vreemde wezens zullen uitdrijven, zo reageert de aarde op bepaalde chaotische invloeden. Daardoor kan het kwaad op aarde, het werkelijke kwaad dat wil vernietigen, niet onbeperkt bestaan. Het kan niet blijvend in de aura van de aarde vertoeven. Zo kunnen we ook zeggen, dat de aarde een groot gedeelte van het kwaad dat er kosmisch zou kunnen bestaan voor de mensheid en voor de wereld afweert. Maar dat betekent weer niet dat de aarde nu alle zoete vrede nodig vindt, want voor haar is vrede niet belangrijk. Voor haar is evenwicht belangrijk en dat is heel iets anders. Elke geest, die harmonisch is met deze wereld of met iets op de wereld, werkt positief voor de aarde. Zo komen de krachten van de aarde tot werking en tot gelding en produceren een juiste levensomgeving waardoor die entiteiten op aarde veel meer kunnen presteren dan anders mogelijk is. In vele gevallen fungeert de aarde als een soort transformator waardoor geestelijke (meerdimensionale) krachten worden omgezet in stoffelijk hanteerbare krachten. Mensen, die daarvoor geschikt zijn, worden soms door de aarde in het bijzonder geladen en vaak ook beschermd. Het is opvallend dat mensen, die in deze zin belangrijk zijn, evenals andere normale mensen ziek kunnen worden, maar dat ze een veel

grotere kans hebben op genezing, omdat het lijkt alsof ze meer levenskracht ter beschikking hebben. Alleen indien die mensen zelf anders gaan reageren (dus destructief, in wanhoop e.d.), worden ze ineens een storend element en bestaat er voor hen geen mogelijkheid meer om die extra levenskracht te ontvangen. Het betekent ook dat de geest de wanhopige mens veel moeilijker kan helpen dan de positief denkende mens.

De materie zelf is voor de aarde een structuur. Het is dus niet iets wat voor u bijna onaantastbaar is. De aarde kan bij elke verandering van structuur reageren op geestelijke impulsen die voor haar harmonisch zijn. Natuurlijk, er zijn fakirtrucjes waarmee je zonder bloed kan laten vloeien een spier of een wang kunt doorsteken met naalden. Erg spectaculair, een tikje, onsmakelijk volgens mij, maar in wezen een trucage. Het is ook bekend dat er mensen zijn die zich werkelijk met een zwaard verwonden op een manier die normaal dodelijk zou zijn, maar daar zij in een zekere toestand verkeren, blijkt dit niet dodelijk. Wat meer is, de wond sluit zich bijna onmiddellijk, inwendige of uitwendige bloedingen komen praktisch niet voor, slechts enkele bloeddruppels. Deze mensen schijnen zelf niet te beseffen wat zij doen. Ze weten niet eens wat zij eigenlijk precies tot stand brengen. Het gebeurt alleen maar. En hier is weer het antwoord:

Als een mens in een toestand van verrukking komt, kan al datgene wat hij daarin stoffelijk doet - of dat nu door vuur lopen is, zich doorsteken met zwaarden, zich laten bijten door giftige slangen, verkeren in een roes of extase - voor de aarde op dat moment volledig in harmonie zijn. Het is een samenvoeging van geestelijke en stoffelijke krachten: een harmonische verbinding die kostbaar is. Deze kostbare verbinding moet dus de kracht krijgen die zij nodig heeft om te blijven bestaan. En dan treedt het eigenaardige verschijnsel op dat bij deze mensen een wond zich sluit waarvan we de normale biologische kracht van een genezingsproces kunnen berekenen op 3 á 4 weken. Nu volbrengt het lichaam datzelfde in de tijd van enkele minuten. Daar is een enorme energie voor nodig. De aarde geeft dat. Ze geeft het misschien niet direct, er kan een groepsgeest tussen staan. Er kunnen bepaalde geestelijke entiteiten, zelfs elementalen mee verbonden zijn. Denk maar eens aan de legenden over de djinni, die ook allerlei eigenaardige dingen doen en niet alleen maar, zoals sommigen denken, uit theepotten en lampjes tevoorschijn komen kronkelen om te zeggen: "Wat is uw wens, heer? Beveel mij." Ik kan me geen djinni voorstellen die op deze manier zou willen reageren. Misschien dat het rijk van de natuurgeesten soms een grote komediant heeft voortgebracht, maar zo groot, dat lijkt mij haast ondenkbaar.

Wat ik probeer duidelijk te maken is: Zelfs de directe levensprocessen en ontwikkelingen van de mens worden in grote mate bepaald door het al dan niet in harmonie zijn met het wezen van de aarde. En dat betekent niet vreedzaam zijn, maar een evenwicht bezitten tussen geestelijke en stoffelijke waarden, of geestelijke of stoffelijke waarden uitdragen die dit evenwicht voor de aarde in stand houden. Vanaf dat ogenblik heb je een bijzondere bescherming, heb je bijzondere krachten en kun je je haast niet voorstellen hoe het komt dat jij je van alles kunt permitteren wat voor een ander ondenkbaar is. Toch is het heel natuurlijk. Zodra je een evenwicht brengende of bevestigende kracht, bent binnen de aura van de aarde, krijg je ook de krachten van de aarde. En dat betekent dat je ook toegankelijk bent voor alle entiteiten die binnen de aura van de aarde functioneren. Het betekent ook dat je een grotere macht en een groter gezag kunt uitoefenen over natuurgeesten en natuurkrachten, dat je a.h.w. magische vermogens bezit, zelfs zonder dat je weet, wat magie is.

Zo werken de verborgen krachten van de aarde op elk niveau van het bestaan door. Zij maken de mens tot iemand, die meer is dan redelijk denkbaar is. Zij openbaren tendensen en geestelijke krachten, maar ook storingen en reacties van de natuur op menselijk denken die onlogisch schijnen, maar die toch voortdurend voorkomen. De verborgen krachten van de aarde functioneren aanhoudend en overal, ook om u heen. Uw eigen leven, de gemeenschap waartoe u behoort is bepalend voor de reactie van de aarde. Wanneer er een zondvloed komt - en dat is denkbaar - dan is dat ongetwijfeld omdat de disharmonie de aarde stoort in haar besef van eigen wezen. En wanneer er een Eden opbloeit op de wereld, dan is dat het gevolg van een harmonie die voor de aarde een zodanige verrijking van persoonlijkheid betekent, dat zij het geheel van haar energieën inzet om dit in stand te kunnen houden.

DISCUSSIE

❖ *Is de zon lang geleden door geestelijke verdichting afgescheiden van de aarde?*

Het spijt mij u te moeten teleurstellen, maar eerder het omgekeerde is het geval geweest. Ofschoon dit niet strookt met de gangbare wetenschappelijke uitleggingen is de situatie ongeveer als volgt: Uw zon, kleiner toen en actiever dan nu, passeerde op een voor sterren zeer korte afstand wat aardigs, keek om en daardoor ontstond er voor beide sterren een uitstulping van gassen en massa, die in rotatie kwam rond de kern en bij stolling zich verdeelde in een aantal afzonderlijke massa's met een eigen spin (draaiing). Dat was het begin van deze aarde.

❖ *Is de evolutie in "geestelijke" zin van mens en dier van belang voor de ontwikkeling van de aarde?*

Een vraag waarop ik met enige aarzeling een antwoord zal proberen te geven. Daar het geheel van de ontwikkelingen bij mens en dier (eigenlijk bij alle leven en bij alle materie) ongetwijfeld ervaring en verrijking van inhoud betekent voor de aarde, zo neem ik aan, dat de bezielende kracht inderdaad hieruit voordelen put, ofschoon die voordelen mogelijk niet zo groot zijn als je in menselijke vorm gaarne zou veronderstellen t.a.v. mensheid en stoffelijk leven.

❖ *Haar kom je dan niet op het punt van vibratie waarin alles is opgenomen, alles wat aards is?*

Dat ben ik volledig met u eens. Dat is dan ook de reden waarom ik dit antwoord geef. Laten we proberen het wat duidelijker te zeggen. Ofschoon ik - misschien niet terecht - toch meen in mijn huidige toestand wat meer geleerd te hebben dan voor vele mensen op aarde gebruikelijk is, ben ik niet in staat om het gehele wezen en daarmee ook de ontwikkelingen en reacties van de bezielende kracht van de aarde of zelfs van die van de zon te overzien. Dit betekent, dat mijn antwoord een speculatief element bevat dat gebaseerd is op het feit, dat - ofschoon de actie van een enkele mens (of van de mensheid als enkelingen) voor de aarde niet zo erg belangrijk zal zijn - de gemeenschappelijke uitstraling daarvan in de aura van de aarde een rol moet spelen. Als zodanig zal ze voor de aarde reacties en ervaringen moeten betekenen en ook voor de entiteit die haar bezielt. Daarom neem ik aan, dat ze daardoor wel zal worden beïnvloed, maar vrees ik anderzijds ook dat de mensheid als geheel mogelijk belangrijk zijnde toch de mens als eenling daarin niet een overweldigend grote rol zal kunnen spelen.

❖ *Heeft milieuhygiëne, zoals b.v. actie tegen verbrandingsvervuiling (auto's), in het kader van het door u behandelde meer waarde dan het bezig zijn van de activisten? Heeft de aarde niet op een groot aantal vervuilingvormen zelf een antwoord?*

Dat is ongetwijfeld het geval. Ik geloof dan ook dat u de milieuvervuiling niet moet bezien vanuit het standpunt van de wereld. U moet het bezien vanuit het standpunt van de mens. Indien de mens n.l. de aarde teveel blijft vervuilen, zal de aarde op den duur disharmonie en ervaren waardoor zij de mensheid zelf als vuil gaat beschouwen en dus zal proberen haar van zich te ontdoen. Dat is een punt waarmee men wel degelijk rekening moet houden. U haalt er actiegroepen, activisten e.d. bij. Ik zou zeggen: een activist is over het algemeen een mens, die probeert zijn denkbeelden om te zetten in daden waarbij hij bij voorkeur de daden aan anderen overlaat en de impuls aan zichzelf toekent. Het zal duidelijk zijn, dat iets dergelijks stimulerend kan werken, indien er een onevenwichtige toestand ontstaat. Want dit betekent dat het geheel gaat graviteren naar een meer evenwichtige toestand door een doorbreken van bestaande machten, die de onevenwichtigheid in stand houden. Maar het impliceert noodzakelijkerwijs niet dat alle activisme even goed is. Het maakt alleen duidelijk, dat activisme - en dat kan net zo goed een geloofsverkondiging zijn als een politieke actie of één tegen milieuvervuiling - zin kan hebben, indien ze een aantasting betekent van bestaande onjuiste normen waardoor de mensheid in een feitelijke onevenwichtigheid blijft bestaan. Dat blijft dan in de uitstraling van het menselijk ervaren en denken een rol spelen en beroert zo dus ook de aarde zelf.

❖ *U sprak over: door een zwaard toegebrachte verwondingen die door toedoen van aardse krachten zeer snel genezen. Is de operatieve ingreep, die op de Filippijnen te doen gebruikelijk is, waarbij het lichaam zich na de operatieve ingreep onmiddellijk sluit, ook op deze wijze te verklaren? Zo niet, wat gebeurt er dan eigenlijk gezien vanuit natuurwetenschappelijk standpunt?*

Vanuit natuurwetenschappelijk stand is dit tamelijk moeilijk te verklaren, tenzij we uitgaan van het volgende: In de eerste plaats: Het bewustzijn van de mens heeft een zekere dominantie over zijn lichaam en kan - vooral als onbewuste stimuli een rol spelen - daardoor sterk van de norm afwijkende reacties van weefsels en lichaam veroorzaken. De patiënt is in een toestand

waarin voor hem het gebeuren natuurlijk is. Daardoor zal hij erop reageren - ook lichamelijk - volgens deze regel: alles is natuurlijk, dus verloopt het zo. Hier mag men de kracht van de suggestie zeker niet onderschatten. In de tweede plaats. Er bestaat een mogelijkheid om tot een gedeeltelijke dé- en re-materialisatie te komen. Hierdoor is het mogelijk om b.v. nier- en galstenen uit het lichaam te verwijderen en ze daarna te tonen, zonder dat het lichaam zelf operatief wordt geschaad. Het is ook mogelijk andere organen enigszins te manipuleren. Maar je kunt dit niet doen met b.v. een blinde darm, een blinde darm kun je wel genezen: d.w.z. je kunt een deel ervan dématerialiseren en dan met voldoende energie een afsluiting van dit wormvormig aanhangsel of wat ervan over blijft tot stand brengen. In dit geval zal de ingreep vaak er een zijn waarbij manipulatie wordt gebruikt: soms suggestief, in bepaalde gevallen ook reëel. Maar dat kan alleen, indien degene (die de ingreep doet) zeer geschoold is in bepaalde principes van trillingen waardoor het mogelijk is de eigen trillingsverhouding te wijzigen t.a.v. die van het lichaam van een patiënt waardoor de mogelijkheid doordringen ontstaat. Dit is heel in het kort gezegd. Ik wil dan daaraan toevoegen. Aangezien patiënt en genezer een dergelijke ingreep in vele gevallen zullen ervaren als een herstellen van evenwicht en dus ook geestelijk zeer positief zullen zijn ingesteld, zal de aarde haar krachten rijker doen vloeien zowel naar de genezer als naar degene die wordt genezen. Hierdoor zal met betrekkelijk gering lichamelijk krachtsverbruik een zeer grote prestatie te leveren zijn. Toch meen ik, dat in dit aspect slechts secundair kan zijn.

❖ *Sluit u de krachten van de geest daarvan uit: d.w.z. de entiteiten die aan gene zijde het werk verrichten?*

Die sluit ik niet uit, maar - en dat is misschien een fout mijnerzijds - ik zie in dit opzicht betrekkelijk weinig verschil tussen een geest en een stoffelijke genezer. De enige moeilijkheid voor de geest is, dat hij een deel van zich zal moeten materialiseren om de ingreep mogelijk te maken, waar het met eventueel datgene wat men wil verwijderen gewoon weer wordt teruggebracht in een andere dimensionale toestand. Voor een stoffelijke genezer is het in de eerste plaats zaak om een deel van zichzelf in trillingsverhouding te veranderen waarna hij pas kan functioneren. Er is dus wel een klein verschil. Ik geloof niet dat het verschil zo groot is. Het is alleen een iets andere procedure, maar de werking blijft gelijk en daardoor m.i. ook het resultaat ten aanzien van de krachten van de aarde.

❖ *Krijgen wij niet de beste resultaten van de samenwerking tussen die twee mogelijkheden door b.v. de juiste instelling bij het genezen?*

Die mogelijkheid bestaat. Hier hebben we echter te maken met iets wat zeer sterk gebonden is én aan de persoonlijkheid van de genezer en aan de persoonlijkheid van de patiënt en bovendien nog eens aan de harmonische mogelijkheden die een van deze beiden of beiden bezitten ten aanzien van geesten die bereid zijn om eraan mede te werken. Indien aan al die voorwaarden is voldaan, kan er een ideale samenwerking zijn, omdat de geest dan kan ingrijpen zonder dat de stof daarvoor allerlei veranderingen van trilling of zelfs dématerialisatie behoeft te ondergaan, terwijl de materie zelf weer de krachten en eventueel het ectoplasma beschikbaar kan stellen waardoor manipulatie van de stof voor de geest gemakkelijker mogelijk is. Dat is inderdaad denkbaar.

❖ *U bedoelt operatief ingrijpen?*

Het kan een operatief ingrijpen zijn: dat is in bepaalde gevallen mogelijk. Als het om het vernietigen van een aantal cellen gaat (het wegnemen van een woekering e.d.) of om het stimuleren van bepaalde delen van het lichaam dan bestaat die mogelijkheid inderdaad. Als je op de juiste wijze een traanklier stimuleert, kun je een verstopping daarvan met instraling ongedaan raken. Maar dan moet je toch wel wat geestelijke assistentie daarbij hebben.

❖ *Kan de mens een beroep doen op de krachten van de aarde?*

Een bewust beroep daarop lijkt mij nogal moeilijk. Het enige wat de mens voor zich kan zeggen is: Ik zal deze kracht in het bijzonder ervaren. Ze zal voor mij een verrijking van mijn mogelijkheden betekenen op het ogenblik dat ik in mij zelf harmonisch ben met de aarde en in mijn acties een herstel en niet een verstoring van evenwicht tot stand wil brengen.

❖ *Deze bede is voldoende? Er hoeft verder geen kermis te zijn van structuur, trillingen en werkingen? Die komt dan vanzelf?*

Dat is, meen ik, lichtelijk overdreven. Misschien mag ik het zo zeggen. Als u alleen maar kunt chausseren, dan kunt u met de auto toch al uit de voeten. Maar als u ook nog in staat, bent om bepaalde motorische feilen op te heffen (een band te wisselen e.d.), zal uw mogelijkheid om

onder alle omstandigheden goed met een auto te rijden groter zijn. Als u de bede gebruikt, dan is dat inderdaad goed en kunt u daarmee al bepaalde krachten in werking stellen, maar u weet zelf niet welke. Als u nu voldoende kennis heeft van trillingen en van de krachten die een rol spelen, dan zult u volgens mij het gehele proces bewuster kunnen volgen. En dat betekent ook, dat waar er een verkeerde reactie dreigt te zijn, u kunt afremmen of kunt corrigeren.

❖ *De medewerking van de andere entiteiten of geesten is er dus altijd op gebaseerd dat een eventueel optredend feilen wordt, gecorrigeerd?*

Een moeilijke vraag, want we hadden het voornamelijk over de krachten van de aarde, gezien de vorige vraag waarop u aansloot. Maar als u dat zo wenst te formuleren, kunnen wij stellen. Er zijn bepaalde feilen, die door de geest niet kunnen worden hersteld, indien ze voortkomen uit een totaal foutieve trilling of instelling van de patiënt of genezer. Daar kan de geest niet ingrijpen. Ze kan niet iemand veranderen. Ze kan alleen iemand helpen in datgene wat hij is.

❖ *Kunt u mij vertellen wanneer men opeens een stroom van harmonie ervaart, of dit vanuit de aarde tot ons komt of van geestelijke zijde?*

Wanneer u harmonie ervaart - ik neem aan dat u daarmee een innerlijk proces bedoelt - dan zal dit van geestelijke zijde afkomstig zijn en wel om de volgende reden. De harmonie van de aarde is een lichamelijke kracht, een lichamelijke reactie. Ze kan dus bijdragen tot een gevoel van welbehagen. Maar als u een grote innerlijke vrede ervaart, kan dit alleen een harmonie zijn met hogere waarden. Het zal dan misschien waarden betreffen die werken binnen de invloedssfeer van de aarde en daardoor mede gestimuleerd zijn, dat is mogelijk, maar het zal zeer zeker niet alleen de uitstraling en kracht van de aarde zijn die u in dit geval ervaart.

❖ *Een vraag over kundalini-krachten.*

Het kundalini-vuur of de kundalini-krachten zijn krachten van het zenuwstelsel, zoals u bekend zal zijn, waarbij o.m. het levenslichaam sterk wordt ingeschakeld. Het betekent dat als je werkt met kundalini-vuur je ook werkt met de levenskrachten van de aarde. En als je zelf harmonisch bent, dan zal zoals symbolisch zo schoon heet "de dubbele slang" langs de ruggengraat omhoog kronkelen tot zij - het topchakra openend - contact maakt met de oneindigheid." Maar als ik zelf niet harmonisch ben, dan wordt één van de factoren (kundalini bestaat uit 2 factoren) overgestimuleerd, er ontstaat een onevenwichtigheid die grote schade ten gevolge kan hebben zowel voor de psychische gesteldheid van de mens als zelfs voor zijn zenuwstelsel.

❖ *Dus is het gevaarlijk om uit eigen beweging deze krachten te wekken?*

Nu moet ik een vergelijking maken. Kijk eens, als u slipt met een auto, is dat levensgevaarlijk. Als u op een goede slipschool zit, is het zelfs een groot voordeel. Het betekent een nieuwe vaardigheid en een vergroting van uw mogelijkheden en zelfstandigheid. Er zijn scholen waar men leert die krachten te gebruiken onder deskundige leiding. Dat zijn dan personen, die in staat zijn om niet alleen te vertellen hoe u het moet doen, maar die ook kunnen zien wat u doet. Dergelijke personen kunnen u helpen, u corrigeren, u afremmen. Zij zullen u dus helpen om op deze manier krachten in u te stimuleren die zowel geestelijk als ook voor het zenuwstelsel van groot belang kunnen zijn. U kunt dan niet zeggen: dat is negatief. Maar als u een schriftelijke cursus krijgt dan is dat ongeveer zo iets als een man, die nog nooit heeft gekookt en nu een zeer ingewikkelde ragout gaat maken met behulp van een kookboek waarin staat: men neme een snufje zout, enkele korrels peper etc. U weet dan zelf wel wat het eindresultaat meestal is maagpijn of een teleurstelling. Met dit beeld wil ik proberen duidelijk te maken, je kunt niet met een schriftelijke cursus leren hoe je het kundalini-vuur op de juiste manier in jezelf ontwikkelt en daardoor een optimale harmonische ontwikkeling kunt bereiken. Daarvoor heb je inderdaad een bevoegde meester nodig.

❖ *Kunt u nog iets meer zeggen over de harmonie met de Christusgeest in verband met de aardgeest en met de kundalini-krachten? Dat is wel nodig in deze tijd of moeten we ons meer op andere waarden gaan baseren?*

Een harmonie met de Christusgeest betekent een harmonie met de alomvattende liefde. Anders gezegd, het betekent een opgaan in de hoogste harmonie waardoor alle verschijnselen ondergeschikt worden gemaakt aan de essentiële harmonische kracht die in alles gelijk wordt erkend. Als u deze harmonie bereikt, zult u het kundalini-vuur niet nodig hebben als iets wat u bewust beheerst, en wel omdat in een dergelijke hoge harmonie al uw mogelijkheden gelijktijdig en volledig harmonisch worden geactiveerd vanuit het dan bereikte punt van besef

of beleven. Nu vraagt u: zijn er in deze tijd andere benaderingen noodzakelijk? Ik meen, dat in deze tijd meer dan, alle tijden tevoren misschien zelfs grote behoefte heeft aan werkelijke naastenliefde, aan werkelijke erkenning van een totaalcracht waaruit de mens leeft. En dan zeg ik van mijn kant. Als je in deze tijd verder wilt gaan net alle vernieuwingen waarmee het gehele mensdom zo druk bezig is, dan zul je in de eerste plaats moeten uitgaan van de vernieuwing van jezelf door het bereiken van een harmonie met een zo grote kracht, dat je komt tot de aanvaarding van het bestaande en van het leven met het goede en het harmonisch positieve in die totaliteit. De Christusgeest is namelijk niet de verdoemende geest, de geest die tegenstellingen vanuit zich creëert. Het is in tegendeel de geest die in een alomvattende liefde een optimale harmonie nastreeft overal waar deze mogelijk is, zonder gelijktijdig de essentie van liefde te verloochenen. En of u dit nu uitdrukt als Christusgeest of het misschien vermomt als wereldsolidariteit of een andere mode-term daarvoor wilt gebruiken, dat verandert m.i. de essentie niet. Mensen vechten teveel over woorden. Men is er voortdurend over bezig wat communisme, socialisme, kapitalisme is. Men vecht erover wie nu de juiste christelijke leer heeft, een van de vele sekten, de kerk van Christus, The Jesus People of wat anders. Ik zeg u: dat doet niet terzake, want het gaat er niet om wie het juiste woord heeft. Het gaat erom wie in zich de juiste aanvaarding heeft van de totale harmonie die we dan Christusgeest noemen. Die mens, ongeacht de wijze waarop hij zijn geloof omschrijft, leeft waarlijk in Christus. Die mens, zelfs als hij zegt niet in God te geloven, maakt deel uit van een kosmische harmonie en zal levend en werkend in die harmonie door de krachten van de aarde worden gesteund en zal voortdurend zien hoe voor hem de weg wordt gebaad in de materie, opdat hij datgene wat geestelijk in hem leeft tot uitdrukking kan brengen. Met een zo groot mogelijk resultaat van nieuw, perfect geestelijk en stoffelijk evenwicht.

❖ *Ik heb eens gelezen dat elk land een bepaalde kleur heeft.*

Dat is niet helemaal juist. Je kunt zeggen, dat elke volksgemeenschap, dat is wat anders dan een land, een eigen uitstraling heeft die je in een kleur kunt vertalen. Dat betekent, dat b.v. Duitsland een veelkleurig land is, want als je daar nu mensen uit de Rheinland-Pfalz hebt, de Beieren of de Pruisen, dan heb je toch wel 3 totaal verschillende uitstralingen.

❖ *Dit is geconstateerd vanuit de lucht, dat er een bepaalde kleur boven een land hangt.*

Ik kan daar geen oordeel over vellen. Ik ben van deze waarneming n.l. niet op de hoogte. Maar indien het letterlijk zo gezegd is als u het mij voordraagt, rijst bij mij toch de vraag, of de waarnemer niet zelf de hoogte had, want dit is absoluut irreëel. De aarde is geen landkaart waarop elk land een eigen kleurtje krijgt. De aarde is een conglomeraat van gemeenschappen van mensen, die in mentaliteit en benadering van het leven zoveel gemeen hebben dat zij een voor deze groep kentekenende en overheersende uitstraling voortbrengen welke dan inderdaad afleesbaar is.

❖ *Dit stond in een boek.*

Alles wat in een boek staat hoeft niet juist te zijn. Ik heb in bepaalde boeken gelezen dat de Nederlanders allemaal helden zijn en anderen eigenlijk maar laffe kooplieden en gruttentellers. Ik geloof, dat ik beide stellingen mag ontkennen, ofschoon ze gedrukt staan. Wat dat betreft, sta mij toe op te merken dat in deze dagen zeer veel wordt gedrukt dat in wezen onjuist is, zodat het gedrukt worden van een woord m.i. daaraan ook niet één nadruk van waarheid of een schijn van overtuiging mag verlenen.

❖ *Wat is er aan die overtuiging te doen?*

Heel weinig, omdat de meeste mensen bang zijn te zeggen wat ze doen uit vrees dat anderen denken dat ze zijn wat ze zijn. Eerst als de mens bereid is te leven zoals hij feitelijk is en eerlijk voor al zijn daden en beweegredenen uit te komen, zullen ze daarin verandering kunnen brengen. En daar degenen die meer macht hebben banger worden naarmate macht groter wordt, dat uitkomt wat zij in wezen zijn, is uw berichtgeving onjuist. De verschillende werken die dan niet direct romantisch zijn, erop gebaseerd aan deze behoefte tegemoet te komen. Men gaat zelfs zover dat men Nederlands vrijheidsstrijd zonder meer beschrijft als een heldendom van door godsdienstig bewustzijn gedreven mensen, terwijl er in feite sprake was van een prins, die zag dat hij de gunst van het Hof toch al zou verliezen en daarom verkoos met inzet van al zijn kapitaal en de levens van anderen voor zichzelf een gebied te vinden waarin hij wel vorst zou kunnen zijn. Het is ook opvallend dat de Nederlanders, die voor de vrijheid vochten dat in het begin zeker niet deden omdat hun godsdienstige overtuiging afweek van die van Spanje, want degenen die tegen Spanje hebben gevochten waren deels katholieken deels protestanten of van verschillende richtingen. Eerst toen ze het samen

redelijk hadden gerooid tegen de Spanjaarden, begonnen ze onderling ruzie te maken, vermoedelijk om zo de landelijke folklore in stand te houden. U vergeve mij dat ik u dit voorbeeld geef, maar het is voor u misschien een van de meest sprekende. Of moet ik u misschien erop wijzen dat het heldhaftige verzet van Nederland in de laatste wereldoorlog feitelijk beperkt is gebleven tot ongeveer 14 % van de bevolking, terwijl – ongeacht de verschillende andere verklaringen - medewerking op enigerlei wijze aan de bezetter werd verleend tot bijna 60 % van de Nederlandse bevolking! Dat zijn feiten, die over het algemeen niet worden gedrukt, omdat men bang is ervoor uit te komen en een illusie wil blijven handhaven. Het zal u duidelijk zijn, dat ook anderen proberen de vorm van de geschiedenis een beetje te wijzigen, of u nu spreekt over Ford, Kissinger of misschien verschillende staatslieden in Nederland, die - als je precies zou weten wat ze allemaal hebben gedaan - toch wel een ander en minder heldhaftige figuur zouden slaan. Zolang een mens nog bang is door een ander in zijn onderbroek gezien te worden, hoeft u niet te rekenen op een optimale en eerlijke berichtgeving.

❖ *U heeft in het begin van uw betoog gezegd dat er een soort zondvloed zou kunnen komen*
Zou kunnen komen. Ik heb niet gezegd dat ze zou komen.

❖ *Is dat voor meer dan 50 %?*

Dat ligt aan omstandigheden. Het zal binnenkort blijken, vermoedelijk in Afrika, dat als op een gegeven ogenblik de emotionaliteit van de mensen in een disharmonisch concept zo groot wordt (dat kan vele jaren duren) dat zij dit ook uitstralen in de kosmos, in de sfeer van de aarde vooral, zodat daar waar water is er dan een overvloed aan water komt. Hierdoor zullen de mensen, samengebracht door een ramp water in de wijn gaan doen en evenwichtiger gaan denken. Dat is een kans die voor Zuid-Afrika op het ogenblik ligt op ongeveer 73 % en wel binnen de komende 16 maanden.

❖ *En voor Nederland, mag ik dat ook nog vragen?*

De kans dat Nederland onder een dergelijke overstroming zal moeten lijden in de komende 10 jaren is volgens mij kleiner dan 15 %. Als men het wil zien in de komende 3 jaren, acht ik het minder dan 5 %. Als u het wilt uitstrijken over ongeveer 250 jaar, acht ik die kans 50 %.

❖ *Een verhaal van een gebeurtenis in Yoego-Slavië van een natte steen, voorzien van tekens, uit een rivier + 60 km verder, die meermalen in een huisje voor een meisje op tafel werd neergelegd enz. enz.. Is hier sprake van een telekinetisch gebeuren, een Poltergeist of van een elementaal?*

Ik zou willen stellen, dat in dit geval niet kan worden gesproken van een Poltergeistverschijnsel, omdat de steen verschenen was voordat het teken werd aangebracht. Als het een zeer specifieke steen was geweest die regelmatig terugkeerde, zou ik zeggen: het kan nog Poltergeist zijn: dus in feite een telekinese. Het meisje van 13 jaar dat bij het verschijnsel betrokken is, zal waarschijnlijk in een enigszins instabiele innerlijke toestand zijn geweest. Ze zal het probleem hebben gekend, zal daardoor waarschijnlijk ook - natuurverbonden zijnde - een relatie hebben gevormd met de een of andere aardgeest of watergeest, beide entiteiten zijn mogelijk, maar ik denk aardgeest. Dan zou het mogelijk zijn dat deze elementaal als een bevestiging van een zekere onafhankelijkheid, die de jongedame in kwestie voor zich verlangde, deze steen voortdurend heeft geapporteerd als een bewijs dat ze meer was dan de anderen wel dachten. Dit is echter een zuiver speculatieve beantwoording op grond van in feite onvoldoende gegevens.

Uit de teneur van de vragen meen ik te mogen veronderstellen dat onze bijeenkomst langzaam maar zeker het einde nadert. Het is een einde van een hemelvaart die voor u waarschijnlijk hoogstens een klein sprongetje in de wereld van de vreemde mogelijkheden heeft betekend.

S L O T R E D E

Ik heb u geconfronteerd met de verborgen krachten van de aarde, die zowel in stenenregens als in grotere natuurverschijnselen tot uiting komen. Ik had u misschien moeten vertellen over de geest in de waringin, over de bronnen en kleine stroompjes waarin wonderlijke geesten en nixen leven. Maar al deze dingen zijn verschijnselen. U leeft op een wereld die zelf leeft. Wat u ziet als de hemel boven u is tot op grote afstand zelfs doortrokken met de geestelijke en niet alleen met de stoffelijke uitwasemingen van deze aarde. De trillingen van de kosmos worden

daardoor veranderd, ze bereiken en stimuleren u. Het is de wereld waarop u leeft, die eigenlijk voor een groot gedeelte uw werkelijkheid en uw zijn bepaalt.

Wij hebben in het tweede gedeelte, dank zij uw vragen, enkele zeer belangrijke punten kunnen toevoegen. We zijn namelijk een ogenblik terecht gekomen bij de kosmische harmonie, die de Christusgeest wordt genoemd, maar die - hoe u haar ook noemt - een verbinding en eenheid vormt met de kern van het bestaan, niet slechts van deze aarde of van uzelf, maar van de gekende kosmos en zelfs nog van andere werelden. Daarmee hebben we een essentieel punt aangesneden niet alleen in de krachten van de aarde maar ook in de krachten van de mens. Sta mij toe dat ik in deze slotrede nog in het bijzonder mijn aandacht daaraan wijd.

De mens levend op aarde, levend in de uitstraling van de aarde en voor zijn ontwikkeling zelfs gebonden aan de werkingen en uitstraling van de aarde, draagt in zich de vermogens om ver buiten de aarde te ervaren en levende krachten te ontvangen, die niet beperkt zijn tot planetaire werkingen of afhankelijk zijn van de functie van de een of andere zon. In de mens leeft iets wat men mogelijk oneindigheid kan noemen of ziel of alleen maar het onbekende. Het is hierdoor dat je als mens zo'n enorme betekenis kunt hebben, hoe klein en onmachtig je misschien ook bent tegenover een grote entiteit als die welke de aarde bezielt. Want je kunt zelf een harmonie uitstralen waarin anderen steeds meer betrokken geraken. Je kunt de werking van de mensheid niet onmiddellijk veranderen, maar je kunt meer harmonie, meer evenwichtigheid en eenheid brengen aan anderen. Daardoor zal de uitstraling van steeds meer mensen zich wijzigen en zo zal de aarde dus gaan reageren op een harmonie, die voor haar belangrijk is, op een evenwicht dat in overeenstemming is met haar eigen behoefte aan levenservaring in haar stoffelijke belichaming.

Ik kan niet zeggen: Deze weg of gene weg voert tot God. Ik kan u slechts dit zeggen: De mens, die in zichzelf zoekt naar de hoogste kracht en het hoogste licht, die zichzelf a.h.w. onderdanig maakt aan zijn ervaringen ervan en probeert deze uit te dragen, hij mag reageren volgens alle normen, vormen en mogelijkheden van materie en aarde. Hij zal in zich iets eeuwig dragen waardoor hij zelfs "boven de engelen zou kunnen staan," om een oud bijbelwoord te citeren. Want de mens kan groeien tot hij in zichzelf de kosmische harmonie beleeft en leert erkennen en daardoor niet meer beperkt is tot één klein deel van de wereld of een klein deel van een sfeer of een kosmos. Dan vindt hij een verbondenheid met de wonderlijke kracht die alles omvat. De kracht waarvan wij sommige aspecten ruimte noemen, andere misschien God en weer andere licht of energie. Eén zijn met het Ene is een mogelijkheid die de mens gegeven is. Er zijn vele verborgen krachten in de aarde. Maar er leeft ook een verborgen kracht op de aarde, de kracht, die gelegen is, in de geest die als mens incarneert in de stof en die toch een verbinding kan behouden met de kracht waaruit alles voortkomt. De mens is belangrijk, juist door deze kwaliteit. De mens is als eenling onbelangrijk te midden van de krachten van de aarde zonder dit. De zin van uw bestaan is naar mijn beste geloof en weten: het vinden van deze hoge harmonie. U zult dan erkennen en ervaren hoe de aarde naast aanvaardend en u voedend in uw kleine uiting u staat, u aanvaardingen binnen haar aura zonder u ooit af te remmen, als uw besef of uw beleven uitreikt ver boven al het bekende.

De krachten van licht zijn één. En elke personificatie van licht en kracht - of dat de menselijke ziel is of de bezieler van een ster - verheugt zich als dat licht bewust wordt beleefd. Moge het u gegeven zijn in en vanuit uzelf dit licht te beleven en kenbaar te maken.

Vergeef mij, dat ik dit heb toegevoegd aan het betoog, dat in de eerste plaats aan de aarde gewijd moest zijn. Ik ben u zeer dankbaar voor uw vragen. Ik hoop met mijn antwoorden althans enigszins verhelderend te hebben ingewerkt. Maar maak u geen problemen, zoek liever de harmonie dan de erkenning der verschillen. Want hij, die de harmonie bereikt, erkent de mogelijkheid van verschillen zonder de harmonie te verliezen. Doch hij, die slechts verschillen zoekt, verliest vaak in het probleem de harmonie die noodzakelijk is, om werkelijk te bereiken.